

Milínský zpravodaj

ZIMA 2025/2026 - mimořádná příloha

Obsah čísla:

- ⇒ Z historie: Lidová vzpomínková kronika
- ⇒ 9 – Bohuslav Maršík; 20 - Jiří Vostarek
- ⇒ Milínsko v literatuře - Příbramský muzikant (Gentiana)
- ⇒ Vlastivědné toulky Milínkem 21: Rybníky a potoky v okolí (část 2.) - Milínský potok, rybník Kotalík

Rybník Kotalík, GPS: 49.6316506N, 14.0670028E

Foto: Miroslav Kunt

Pokračování seriálu Vlastivědné toulky najdete na str. 12. Postupně Vás seznamujeme se zajímavými místy v okolí Milína. Budeme rádi, když nám pošlete své vlastní tipy i s bližšími informacemi (do knihovny: knihovna@milin.cz). Na www.milin.cz (Turistika/Výlety v okolí) najdete tipy na výlet v okolí Milína i „toulky“.

Lidová vzpomínková kronika Milína 19 a 20

Pokračování vzpomínek našich spoluobčanů (výběr). Celý přepis vzpomínek, včetně mluveného slova, je k dispozici v milínské knihovně. Již dříve zveřejněno: J. Baštýř, O. Neklová, J. Vojáčková, E. Průchová, V. Kopalová, J. Fiřtová, Z. Bejčková, A. Kožinová, J. Růžková, E. Pečarková, A. Vošahlík, Jana Slámová, L. Jonáková a M. Eliášová, M. Lebedová, J. Ženíšková, Marie Hniličková, Marie Tomková, Marie Fišerová.

Rozhovory a zpracování: Dana Reiterová a Kamila Nergerová

Zatím poslední vzpomínky

Nahrávky s pamětníky byly pořizovány od r. 2016 do r. 2024. Těmito dvěma prozatím náš seriál končí, více vzpomínek již nahráno nemáme. Kdyby se našel nějaký pamětník, nemusí být přímo rodák, kdo by se chtěl o své vzpomínky z naší obce a okolí podělit, kontaktujte prosím knihovnu a domluvíme se na rozhovoru.

Lidová vzpomínková kronika Milína 19

Bohuslav Maršík (narodil se: 19.8.1922, zemřel: 2.2.2017)

Nahráno 5. 10. 2016

Otázky: Dana Reiterová

Pane Maršíku, vy tady na Kojetíně bydlíte od narození?

Ne, já jsem bydlel v Konětopech a sem jsme se přestěhovali v r. 1947.

To jste koupili? Od koho?

Od Brabence.

Vy jste tady provozoval živnost?

Nejdřív jsem měl dílnu u Štětiny na Milíně, pak jsem si ji zařídil tady v domě.

Co jste přesně dělal?

Sedláře, takže jsem vyráběl a opravoval sedla pro koně, různé postroje a tak. Vyučil jsem se čalouníkem.

Kam jste chodil do školy?

To jsem ještě bydlel v Konětopech, tak jsme chodili pěšky na Slivici. Byly tam dvě třídy.

Když jste byl živnostník, tak pak jste asi za komunistů už nemohl, ne?

No, to jsem pak musel živnost zavřít. Šel jsem dělat do Příbrami do nemocnice. Sedlařinu jsem dělal jen po práci, když někdo něco potřeboval. Ale vydrželo mi to až do stáří, pak už koně tolik nebyli, jenom jezdecký, ale opravoval jsem třeba tašky.

Jaké jste měli doma dříve hospodářství?

Ze zvířat jsme měli doma kozy, prase, slepice, králíky. Na poli jsme pěstovali

brambory a ječmen. Později jsme měli nějaké pole pronajaté od místního národního výboru (dnešní obecní úřad).

Na co vzpomínáte z dětství?

Jsem ze šesti sourozenců, takže u nás bylo veselo. Koupat jsme se v létě chodili na Stržený, tam to bylo čistý. V zimě jsme sáňkovali a bruslili. Když už jsem pak bydlel tady na Kojetíně, tak si pamatuju, že děti jezdily na sáňkách z kopce po silnici, protože tady nic moc nejezdilo.

Kdo tady na Kojetíně byl ještě nějaký řemeslník?

Sláma byl švec, Roušal kovář, Jiroušek taky kovář. Nakupovat jsme chodili ke Štětínovům. Na Homoli byl malý krámeček. Taky tam byl pekař, pak cukrář Žáček – Bonbon. Nahoře pod kostelem byl krámeček se školními potřebami. A mouku jsme třeba jezdili kupovat do mlýna u Strženého.

Jaký jste zažil společenský život?

Na tancovačky se chodilo k Přemyslovi (Baštýřům) a pak do sokolovny. Čaje a poutě bývaly u Nováků. Na pivo se chodilo k Baštýřovi, k Novákovi a k Bubákovi. Taky bývaly zábavy v hospodě U kulatý báby na Slivici. Pamatuju slavný Sjezd rodáků v r. 1976, to vycházel průvod odsud z Kojetína.

Co si vybavíte, když řeknu slovo Vánoce?

Smrček, který je ozdobený cukrovím. Nesměly jsme jako děti ujídat, stejně jsme to tajně dělaly ☺

Lidová vzpomínková kronika Milína 20

Jiří Vostarek (narodil se 14. 2. 1937, zemřel: 12. 5. 2024)

Rozhovor vznikl v r. 2021, až poté, co už měl kronikář značné zdravotní potíže a dalo mu práci se vyjadřovat. Proto byl rozhovor poměrně krátký. V závěru rozhovoru se kronikář vyjádřil, že musí uspořádat všechny archiválie a své materiály. Už to však nestihl... Naštěstí máme od pana Vostarka zachovaných spoustu textů z Milínského zpravodaje a zejména kroniky, které zpracovával od r. 1974 až do r. 2022. Více informací o panu kronikáři najdete na str. 5.

Budeme s panem kronikářem Milína vzpomínat na 1. sjezd rodáků, který se konal v červnu 1976 a trval tři dny.

Mám konkrétní dotaz, týkající se scénky z pověsti „Ztracená hodina“. Prý byla sehrána jako krátký divadelní výstup?

Bylo to v souvislosti s trasou bývalé dostavníkové cesty, která vedla z Prachatic na Prahu. *Vsuvka: kde je tato pověst zmiňována.*

Celé se to odehrálo tak, že přijel dostavník, zastavil u bývalé hospody U Přemysla. Ten kočí se podíval na hodiny, zjistil, že má dost času, tak že chvíli počká. Mezitím mu vlezl do dostavníku ponocný, který si chtěl chvíli zdřímnout. Dostavník pak odjel směrem na Dobříš, tam pak ponocný vylezl a odtroubil 11. hodinu večerní, domnívaje se, že je v Milíně.

Miluška Vostarková:

FOTO: J. Fuka

Při té oslavě se to sehrálo tak, že přijel ten ponocný zpátky do Milína, měl na sobě kožich a beranici (jako tenkrát v zimě) a pak odtroubil na lesní roh tu „ztracenou“ hodinu. Tím byla symbolicky Milínu vrácena.

V roce 1996 vyšel od J.V. článek v Milínském zpravodaji,

kde vzpomíná, jak se před 20 lety konal tento sjezd rodáků...

Manželé Vostarkovi prohlížejí fotky z té scény, ale nemohou si vzpomenout na jména těch aktérů. Jmenují pouze pana Bejčka, který sehrál Rychtáře, nemohou si však vybavit jméno člověka, který účinkoval jako ponocný. Pátráním jsme později zjistili, že by to měl být pan J. Novák. Viz čb foto.

D.R. *Pak se chci zeptat, jak to bylo s korespondencí s panem Svatošem. My máme v knihovně diplomovou práci o Bedřichu Svatošovi, kde je psáno, že Milín figuruje v románu Patrová hospoda a pak v knize Poslední městečko (v knize se městečko jmenuje „Povalov“).*

Já jsem si psal s jeho tátou, protože ten B. Svatoš zemřel. Také jsem si psal s Bertou Svatošovou, jeho maminkou. Mám schovaný štos dopisů od nich.

Společné foto z jednání obecního zastupitelstva 27. 4. 2022, kdy bylo slavnostně poděkováno Jiřimu Vostarkovi - coby nejdéle působícímu kronikáři obce Milín. *V popředí sedící manželé Vostarkovi, za nimi syn Jiří, vpravo bývalý starosta Pavel Nekl a vzadu stojící obecní zastupitelé.*

Vzpomínka na kronikáře Jiřího Vostarka (1937-2024)

Právem náleží uzavření našeho cyklu vzpomínek muži, který se do historie Milína zapsal svojí dlouholetou činností ve funkci kronikáře. Nyní alespoň krátké shrnutí důležitých informací:

Kronikářem obce byl od roku 1974 do roku 2022, tj. **48 let**.

Hned v začátcích svého působení přepsal a uspořádal paměti sepsané Antonínem Hejnicem (roky 1918 - 1960) a začal zaznamenávat každoročně nejdůležitější události v obci. Účastnil se mnoha veřejných akcí místního i mezinárodního významu. Sestavil řadu regionálních brožur a knihy o místních událostech souvisejících se vznikem republiky a s koncem 2. světové války.

Aktivní činnost nad rámec kronikářské práce

Připravil mnoho tematických výstav a besed pro veřejnost a pro žáky zdejší základní a mateřské školy. Je autorem a spoluautorem několika publikací o našem regionu. Např. Milín - 900 let na Zlaté stezce a Od mocnářství k republice. Byl iniciátorem vzniku mezinárodního partnerství s italským městečkem Valle di Ledro (spojeno s italskými vysídlenci během 1. svět. války). Udržoval písemné styky s potomky významných místních rodáků a obyvatel (rodina Svatošova, Bořických aj.). Několikrát hovořil v televizních dokumentech, zejména týkajících se konce 2. světové války, dále technických památek v obci (stará benzinová pumpa) aj. Odkaz na reportáže: <https://www.milin.cz/zivot-v-obci/fotogalerie/vidoa/>

V historii Milínského zpravodaje, který začal vycházet v r. 1976, vyšla velká řada článků, jejichž autorem je právě Jiří Vostarek. Čerpal z obecních kronik a zaznamenával současné dění v obci. Na následujících stranách je vypracován přehled vydaných článků, seřazených tematicky a chronologicky - s uvedením měsíce a roku, kdy byly vytištěny. Jednotlivé svázané ročníky jsou v archivu milínské knihovny.

Od r. 2011 je Zpravodaj zveřejňován v elektronické podobě na www.milin.cz

Foto z r. 2017
- zahájení výstavy Boemia mia v místní knihovně

GUTWIRTH, Jiří. *Příbramský muzikant.* Příbram: Horymír City, 1997-2006. ISBN 80-238-2401-5.

Jsou zde uvedeny tři milínské kapely: Gentiana, Tuláci a Country band. V tomto čísle se zmíníme o Gentianě. V příštích číslech mimořádného zpravodaje přiblížíme další dvě kapely.

Gentiana na konci 20. století - zleva: Jiří Blažek (kyt.), Pavel Hanuš (zpěv), Petr Procházka (bicí), Jan Angelov (baskyt.) a Jaroslav Bolina (kyt.)

GENTIANA

Gentiana (čti genciána) - latinský název pro hořec.

Původní název: Gentiana sino ornata (celý latinský název).

Skupina je zaměřena na rockovou hudbu. Základ skladeb je v hardrockovém stylu hraničícím s heavy metalem...

Skupinu založil v roce 1978 Jirka Blažek a dalšími členy tohoto seskupení byli Josef Růžek (basová kytara), Luboš Zelner (klávesy), Petr Synek (bicí). V tomto složení skupina víceméně zkoušela, cvičila a v 80. roce předstoupila před komisi Okresního kulturního střediska v Příbrami, kde Jiří Blažek složil kapelnickou zkoušku a skupina získala povolení veřejně vystupovat. V roce 1982 nastoupil zpěvák František Adlt a odešel Josef Růžek. Toho nahradil na postu baskytaristy Jan Angelov. Skupina měla své vlastní technické zázemí - ozvučení a světelné efekty, o které se starali J. Roušal, J. Štěpánek a J. Fürst. V tomto složení skupina vystupovala až do r. 1985, kdy pro nepřízeň komunistického režimu v tehdejších socialistickém Československu (kapela byla vedena jako ideově nežádoucí) přišel zákaz vystupování. To trvalo do jara 1986, kdy skupina absolvovala nové přehrávky a bylo jí znovu umožněno vystupovat.

V průběhu zákazu odešel L. Zelner, který přešel do skupiny Bon Pari. Za klávesy se postavil Běda Kozel. Skupinu ještě doplnil o druhou kytaru Richard Stríž. V tomto složení vystupovala skupina asi jeden rok. V r. 1986 opustil skupinu F. Adlt, na jehož místo přišel zpěvák Tomáš Kolinger, své vystupování ukončil i hráč na klávesové nástroje B. Kozel. Od této chvíle hraje skupina bez kláves a je charakteristická svými řinčivými kytarami. V r. 1987 odešel ze skupiny R. Stríž a místo něj nastoupil Petr Laco. V tomto složení skupina vystupovala do poloviny roku 1988 a amatérsky natočila tři skladby, které nahrál Český rozhlas - Mikroforum. V druhé polovině r. 1988 se skupina pro neshody rozešla, ale jen na několik měsíců, konec roku byl již v duchu tvorby repertoáru v novém obsazení. U první kytary zůstal J. Blažek, basu hrál opět J. Angelov, za bicí usedl zkušený Karel Vršecký, a druhou kytaru hrál výborný Jarda Bolina. Ke zpěvu se opět vrátil na krátkou dobu i T. Kolinger, zanedlouho ho však vystřídal Pavel Hanuš. V tomto období skupina hrála poměrně složitou a instrumentálně náročnou hudbu a zaměřila se na koncertní vystupování. V r. 1989 odešel K. Vršecký a za bicí usedl Roman Čípel. Toto obsazení vrátilo skupinu až do konce r. 1991 na „tancovačková pódia“, potom ale v důsledku politických a hospodářských změn v Česku skupina přerušila svá vystoupení a členové se rozešli. Po šestileté pauze, v r. 1997, dal Jiří Blažek znovu Gentianu dohromady. Za bicí nástroje usedl Petr Procházka, zpíval opět Pavel Hanuš, basovou kytaru opět Honza Angelov a druhou kytaru obstaral znovu „motor kapely“ Jarda Bolina. Tak skupina hrála do r. 2000, kdy na podzim odešel P. Procházka a za bicí nastoupil mladičkový, 14letý Petr Černohorský.

V průběhu 90. let se skupina několikrát zúčastnila okresního kola Rockfestu, kde se kvalifikovala mezi 4. a 7. místy, a má za sebou několik stovek samostatných vystoupení. Konec r. 2001 byl ve znamení dokončení prvního CD s názvem „U Míly“, které obsahuje průřez dvaceti lety existence skupiny Gentiana. (citace z knihy Příbramský muzikant)

Web kapely: gentiana-rock.cz

Současní členové: Jarda Bolina (kyt.), Pavel „Emil“ Hanuš (zpěv), Kamil Froněk (bas. kyt.), Miroslav Sedlačík (bicí), Jakub Hanuš (kyt.) a „bedňáci“: Jarda „Vomáčka“ Štěpánek, Vojtěch „Vojtí“ Novák.

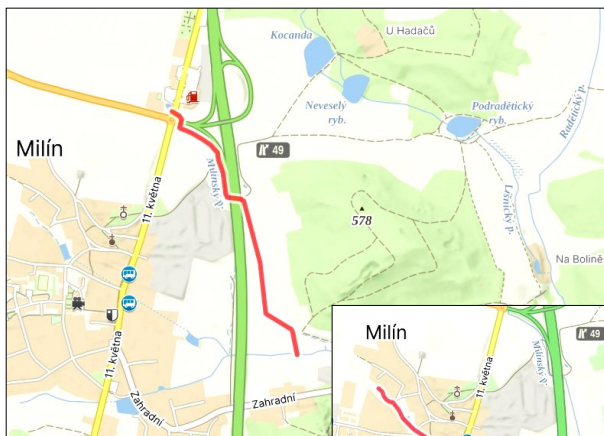
Pozn.: Kapelník Jirka Blažek zemřel 23.10.2023.

VLASTIVĚDNÉ TOULKY MILÍNSKEM - 21

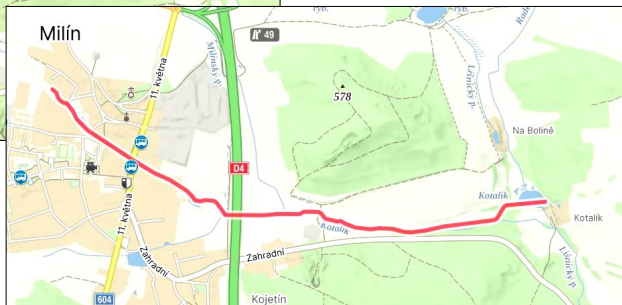
Rybníky a potoky v okolí 2. - Milínský potok

Délka toku: 982 m

Ústí do potoka Kotalík (i rybníka), ten dále ústí do Líšnického potoka. O něm byla zmínka v minulých „toulkách“ v podzimním čísle.

Na hořejší mapce je vyznačen tok Milínského potoka, na spodní mapce pak potoka Kotalík

Bývalý vodní mlýn Kotalík u stejnojmenného rybníka v k. ú. Rtišovice není veřejně přístupný, vlastní jej Mlýn Kotalík, a.s. Informace o historii můžete najít zde:

<https://www.vodnimlyny.cz/mlyny/objekty/detail/116-mlyn-kotalik>

Mimořádná příloha Milínského zpravodaje vychází 4x ročně (jaro, léto, podzim, zima). Jde o periodický tisk územního samosprávného celku pro obec Milín (včetně osad). V tištěné podobě zdarma pouze v knihovně. Elektronicky zveřejňováno na www.milin.cz - v menu Život v obci.

Sazba a grafická úprava: D. Reiterová, **tisk:** Mgr. J. Pižl
 Korektura textu: Mgr. V. Trantina, D. Reiterová, K. Negerová
 Foto na str. 2: z archivu synů paní Fišerové
 Vydává Obec Milín (IČ: 00242730), 11. května 27, 262 31 Milín
 a Knihovna Dr. E. Bořického Milín - sídlo redakce.
 Tel. 318 691 414, 737 076 639, E-mail: knihovnamilin@volny.cz
 Vydávání schváleno pod číslem: MK ČR E11721